

Tisdagen den 21 Januari 1873.

Kammaren sammanträdde kl. 10 f. m.

Föredrogs och lades till handlingarne Kongl. Maj:ts sistlidne dag å Rikssalen upplästa berättelse om hvad i riket och dess styrelse sig tilldragit sedan sista riksdag.

Föredrogs Kongl. Maj:ts sistlidne dag å Rikssalen öfverlemnade nådiga proposition till Riksdagen angående statsverkets tillstånd och behof.

Begärdes på bordet.

Herr vice Talmannen: Jag är förvissad att gå Kammarens enhälliga önskan till mötes, då jag tillåter mig vördsamt föreslå, att det tal, hvarmed Herr Grefven och Talmannen i går på Rikssalen frambar uttrycken af Kammarens undersåtliga vörnd, måtte blifva uppläst för att i Kammarens protokoll intagas.

Sedan Kammaren, uppå gjord proposition, härtill lemnat bifall, uppläste Herr Grefven och Talmannen det ifrågavarande talet, hvilket lydte sålunda:

Stormäktigste, Allernådigste Konung.

Då Riksdagen nu för första gången inför Eders Kongl. Maj:t frambar uttrycken af sin undersåtliga vörnd, delar Eders Kongl. Maj:ts ädla hjerta för visso de känslor, som främst göra denna stund till minnets, saknadens och tacksamhetens. Det fasta förtroende och den innerliga tillgifvenhet, som ömsesidigt förenade Konung Carl XV:de och Sveriges folk voro icke ett stundens tillfälliga verk; de härflöte från det sannt fosterländska sinne, hvarmed Konungen djupt kände och uppriktigt delade sitt folks känslor och önsknigar. Denna gemensamhet emellan Konung och folk i sinnesart och åskådningssätt, i

sträfvanden och förhoppningar, gaf Konungen en makt, som intet lagbud kan förläna, makten öfver folkets hjertan. "Land skall med lag byggas", var Konungens valspråk, och land blef under hans regering med lag byggt. Flere och viktige voro dessa lagar, viktigast den, som åt landets representation gaf ny form och sammansättning. Lika visst, som Konung Carl XV:s regering skall på historiens blad intaga en framstående plats, lika visst skola kommande släkten läsa dessa blad med från fädren ärfda känslor af kärlek och vördnad för minnet af den allt för tidigt bortgångne Konungen.

Om Svea folk med smärta ser tillbaka på hvad det förlorat, är dock dess förtröstan på framtiden icke mindre trygg, ty det vet, att ledningen af dess öden hvilat i en Konungs händer, hvilken åt "Brödrafolkens väl" egnat sina rika krafter, och som med begrundad erfarenhet och skarp framtidsblick både vill och kan häfda det förbund, som från urninnes tider utgjort det Svenska samhällets styrka. förbundet emellan konungamakt och folkfrihet. Hvad framtiden bär i sitt sköte af svårigheter, bekymmersamma att öfvervinna, eller af framgångar, ärorikt vunna, vet ingen; men det veta vi alla, att, hvilka ödets skiften än må blifva, skola Sveriges Konung och Sveriges folk trofast stå vid hvarandras sida, och hos hvarandra och genom hvarandra hemta betryggad kraft till framgångsrikt arbete för ett älskadt fosterlands välgång och ära.

Med sådan förtröstan, och under liflig önskan om lycka och välsignelse för Konung och konungahus anhåller Första Kammaren, att inför Eders Kongl. Maj:t få fram bära de oskrymtade uttrycken af sin förtroendefulla tillgifvenhet, samt utbeder sig att i Eders Kongl. Maj:ts nåd och ynnest städse få vara innesluten.

Företogs val af fyra ledamöter för att jemte Talmannen tillsätta Kammarens kansli och vaktbetjening; och befunnos, efter valförrättningens slut, dertill hafva blifvit utsedde:

Grefve Mörner, Carl Göran, med 51 röster,
 Hans Excellens Herr Grefve Sparre med 51 röster,
 Herr vice Talmannen med 50 röster,
 Herr Almqvist med 50 röster,

Företogs val af tre ledamöter, för att deltaga i talmansöfverläggningarne; och befunnos, efter valförrättningens slut, dertill hafva blifvit utsedde:

Hans Excellens Herr Grefve Sparre med 67 röster,
 Grefve Hamilton, Henning, med 66 röster,
 Herr Lagerstråle med 64 röster.

Företogs val af två ledamöter för att hafva inseende öfver Riksdagens kansli; och befunnos efter valförrättningens slut, dertill hafva blifvit utsedde:

Herr Thyselius,

Herr Fröman, med 66 röster hvardera.

Kammaren åtskiljdes kl. $\frac{1}{2}$ 11 f. m.

In fidem

O. Brakel.

Onsdagen den 22 Januari 1873.

Kammaren sammanträdde kl. 10 f. m.

Justerades tre protokollsutdrag för den 21 dennes.

Herr Grefven och Talmannen yttrade, att han och de ledamöter, hvilka blifvit utsedde för att tillsätta Kammarrens kansli- och vaktbetjening, ansett det för göromålens ordentliga och skyndsamma gång vara nödigt, att i kansliet anställdes samma antal tjenstemän som vid föregående riksdagar, eller två förste notarier, åtta notarier, en förste kanslist, en registrator och sex kanslist, äfvensom funnit ett antal af åtta vaktmästare erfordras för Kammarrens betjenande; och hade, under förutsättning att Kammarren godkände denna åsigt, blifvit till tjenstemän och vaktbetjenter antagne de personer, som af sekreteraren nu komne att uppnämnas.

Härefter tillkännagaf undertecknad, att i kansliet blifvit anställde såsom *Förste Notarier*: vice Häradshöfdingarne C. Kullberg och E. von Krusenstjerna; *Förste Kanslist*: Kammarherren, Friherre G. Ehrenborgh; *Notarier*: vice Häradshöfdingarne G. H. af Petersens och A. L. van der Hagen, t. f. Kanslisten i Eklelesiastik-departementets ex-